

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR SENATUL

L E G E

**privind societățile de asigurare și
supravegherea asigurărilor**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I
OBIECTUL LEGII, ÎNȚELESUL UNOR TERMENI
ȘI CATEGORII DE ASIGURARE

Art.1.- Prezenta lege reglementează: organizarea și funcționarea societăților comerciale de asigurare, de asigurare-reasigurare și de reasigurare, a societăților mutuale denumite în continuare asiguratori, respectiv reasiguratori, precum și a intermediarilor în asigurări, organizarea și funcționarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, supravegherea asiguratorilor și reasiguratorilor care desfășoară activitatea în sau din România, supravegherea activității intermediarilor în asigurări și reasigurări, precum și a altor activități în legătură cu acestea.

Art.2.- În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1) *activitatea de asigurare*: activitatea exercitată în sau din România desemnează, în principal, oferirea, intermedierea, negocierea, încheierea de contracte de asigurare și reasigurare, încasarea de prime, lichidarea de daune, activitatea de regres

și recuperare, precum și investirea sau fructificarea fondurilor proprii și atrase prin activitatea desfășurată;

2) *agent de asigurare* : persoana fizică sau juridică abilitată, în baza autorizării unui asigurator, să negocieze sau să încheie, în numele și pe contul asiguratorului, contracte de asigurare cu terții, conform condițiilor stipulate în contractul de mandat încheiat, fără să aibă calitatea de asigurator sau de broker de asigurare;

3) *asigurare*: operațiunea prin care un asigurator constituie, pe principiul mutualității, un fond de asigurare, prin contribuția unui număr de asigurați, expuși la producerea anumitor riscuri și îi indemnizează pe aceia care suferă un prejudiciu, pe seama fondului alcătuit din primele încasate, precum și pe seama celorlalte venituri rezultate ca urmare a activității desfășurate;

4) *asigurat*: persoana care are un contract de asigurare încheiat cu asiguratorul;

5) *asigurator*: persoana juridică română sau străină, ori societatea mutuală autorizată, în condițiile prezentei legi, să exercite activități de asigurare;

6) *broker de asigurare*: persoana juridică română sau străină autorizată în condițiile prezentei legi care, pentru clienții săi, negociază sau încheie contracte de asigurare și acordă alte servicii în legătură cu protecția împotriva riscurilor sau regularizarea daunelor;

7) *catastrofa*: un eveniment sau o serie de evenimente care provoacă pagube substanțiale într-o perioadă scurtă de timp;

8) *coasigurare*: operațiunea prin care doi sau mai mulți asiguratorii subscriu același risc, fiecare asumându-și o cotă parte din acesta;

9) *fond de rezervă liber vărsat*: totalul sumelor cu care membrii societății mutuale au contribuit la fondurile societății;

10) *acționari semnificativi*: acționarii care, singuri ori prin intermediul sau în legătură cu alte persoane, dețin cel puțin 5% din totalul drepturilor de vot în adunarea generală a acționarilor;

11) *persoane semnificative*: administratorii, precum și directorul general;

12) *portofoliu de asigurări*: totalitatea sau o parte din contractele de asigurări încheiate de un asigurator;

13) *prime brute subscrise*: primele încasate și de încasat, inclusiv primele de reasigurare încasate și de încasat, aferente tuturor contractelor de asigurare și contractelor de reasigurare, care intră în vigoare în perioada de referință, înainte de deducerea oricăror sume din acestea;

14) *prime nete subscrise*: primele brute subscrise, din care se deduc sumele plătite și de plătit, drept prime de reasigurare;

15) *prime brute încasate*: totalul primelor încasate, inclusiv primele de reasigurare încasate în perioada de referință, înainte de deducerea oricăror sume din acestea;

16) *prime nete încasate*: primele brute încasate, din care se deduc sumele plătite, drept prime de reasigurare;

17) *reasigurare*: operațiunea de asigurare a unui asigurator de către alt asigurator, primul fiind reasigurat, iar al doilea reasigurator;

18) *reținere proprie*: partea din risc, care rămâne în sarcina asiguratorului, după deducerea reasigurării;

19) *societate mutuală de asigurări*: persoană juridică civilă ai cărei asociați sunt deopotrivă asigurați și asiguratorii.

Art.3.-(1) Activitatea de asigurare se grupează în:

a) asigurări de viață;

b) asigurări generale.

(2) Clasele de asigurări aferente categoriilor de la alin.(1) se stabilesc prin norme.

CAPITOLUL II COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

Art.4.-(1) Punerea în executare a prezentei legi, supravegherea și controlul respectării dispozițiilor sale revin Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România.

(2) Se înființează Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, autoritate administrativă autonomă de specialitate, cu personalitate juridică și cu sediul în municipiul București, care își exercită atribuțiile potrivit prevederilor prezentei legi.

(3) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor își poate deschide reprezentanță în orice altă localitate pe teritoriul României.

(4) Pentru nevoile Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, ale reprezentanțelor sale pe care aceasta le înființează, Guvernul și, după caz, autoritățile administrației publice locale vor atribui în administrare Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor imobilele necesare – terenuri și clădiri – din domeniul public de interes național sau local, după caz, în 60 de zile de la cererea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(5) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor este condusă de un Consiliu format din 5 persoane, respectiv președinte, vicepreședinte și trei membri.

(6) Structura organizatorică și de personal a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, atribuțiile de conducere, execuție și de control ale personalului său se stabilesc prin regulamentele de ordine interioară, adoptate de Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, potrivit prevederilor prezentei legi.

(7) Membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor sunt numiți de către Parlament, în ședință comună a celor două Camere, la propunerea Comisiilor reunite pentru buget, finanțe și bănci ale Senatului și Camerei Deputaților. Președintele și vicepreședintele se nominalizează pe funcții în lista de propuneri care se supune aprobării Parlamentului.

(8) Numirea membrilor Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor se face de pe lista comună propusă de Comisiile pentru buget, finanțe și bănci ale Senatului și Camerei Deputaților.

(9) Revocarea Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în totalitate sau individual, se face de către autoritatea care l-a numit, pe baza procedurii definite la alineatul precedent.

(10) Durata mandatului de membru al Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor este de 5 ani, fiecare membru putând fi reinvestit.

(11) Primii membri ai Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor vor fi numiți pentru mandate cu durate diferite, astfel încât în fiecare an să expire mandatul unuia dintre ei.

(12) Președintele va fi numit pentru un mandat de 5 ani, iar vicepreședintele pentru un mandat de 4 ani.

(13) Membrii ale căror mandate au expirat vor rămâne în funcție până la numirea succesorilor lor.

(14) În cazul imposibilității definitive de exercitare a mandatului de către unul dintre membri, comisiile parlamentare, menționate la alin.(8), vor propune persoana ce urmează a fi numită de către Parlament, pentru durata restantă a mandatului.

(15) Se consideră imposibilitate definitivă de exercitare a mandatului orice împrejurare care creează o indisponibilizare cu o durată de 90 de zile consecutive.

(16) Membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie cetățeni români, cu domiciliul în România, cu o bună reputație și pregătire profesională și o vechime de cel puțin 5 ani în activitatea financiar-bancară și/sau de asigurări și reasigurări;

b) să nu fie membri ai vreunui partid politic pe perioada exercitării mandatului;

c) să nu exercite o altă profesie sau să ocupe o funcție publică sau privată, cu excepția activității didactice în învățământul superior;

d) să nu fie membri în consiliile de administrație sau în comisiile de cenzori ale persoanelor juridice, subiecte ale supravegherii Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor sau acționari semnificativi ai acestora;

e) să nu fi fost declarați falși sau să nu fi făcut parte din conducerea unei societăți de asigurare sau financiar-bancare care, sub orice formă, și-a încetat activitatea și nu și-a respectat obligațiile față de terți;

f) să nu aibă cazier judiciar.

(17) Calitatea de membru al Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor încetează în următoarele situații:

a) la expirarea termenului pentru care a fost numit;

b) prin demisie;

c) prin revocare de către Parlament;

d) la apariția unei incompatibilități sau a unui impediment dintre cele prevăzute la alin.(16);

e) prin înlocuire, conform alin.(14).

(18) Membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor au obligația să notifice de îndată, în scris, Parlamentului apariția oricăreia dintre situațiile de incompatibilitate prevăzute la alin.(16); până la decizia Parlamentului, membrul Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor este suspendat de drept.

(19) Președintele este reprezentantul de drept al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, ca autoritate administrativă autonomă și ca persoană juridică de drept public.

(20) În cazul imposibilității temporare de exercitare a prerogativelor președintelui, reprezentarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor revine de drept vicepreședintelui.

(21) Dacă atât președintele cât și vicepreședintele se află în imposibilitate de exercitare a prerogativelor, reprezentarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor va fi asigurată de către decanul de vârstă dintre cei trei membri.

(22) Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor deliberază valabil în prezența a cel puțin 3 dintre membrii săi, incluzând președintele sau, în absența acestuia, vicepreședintele.

(23) Hotărârile sunt adoptate cu votul majorității membrilor prezenți, iar în caz de balotaj, votul președintelui sau, în absența acestuia, cel al vicepreședintelui este decisiv.

(24) Hotărârea adoptată este obligatorie pentru toți membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, membrii care au votat împotriva și cei absenți putând consemna opinia separată în procesul-verbal al ședinței respective.

(25) În exercitarea atribuțiilor sale, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va colabora cu alte autorități publice sau instituții străine, având ca obiect reglementarea sau supravegherea piețelor de asigurări, în vederea realizării protecției asiguraților, a potențialilor asigurați și a transparenței pieței asigurărilor.

(26) Pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art.5, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor adoptă norme, avize și decizii, sub semnătura președintelui, după deliberare în ședințe, ținute conform dispozițiilor alin.(22)-(24) cu respectarea prevederilor alin.(28).

(27) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor adoptă norme, care sunt puse în aplicare prin ordin al președintelui, iar actele individuale sunt deciziile și avizele.

(28) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor consultă colegiul alcătuit din reprezentanții asociațiilor profesionale ale operatorilor de pe piața de asigurări.

(29) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor are în structura sa personal de specialitate compus din economiști, juriști, experți contabili, actuari, statisticieni, matematicieni, ingineri, informaticieni, medici, precum și alte persoane calificate în domeniul asigurărilor și finanțelor.

(30) Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor stabilește, prin decizie, salarizarea membrilor săi și personalului de specialitate, având în vedere nivelul remunerației acordate unor posturi similare din piața de asigurări.

Art.5.- Comisia de Supraveghere a Asigurărilor are următoarele atribuții:

a) elaborează sau avizează proiectele de acte normative, care privesc domeniul asigurărilor sau care au implicații asupra acestui domeniu, și avizează actele administrative individuale, dacă au legătură cu activitatea de asigurări;

b) supraveghează situația financiară a asiguratorilor, în vederea protejării intereselor asiguraților sau a potențialilor asigurați, în care scop poate dispune efectuarea de controale asupra activității asiguratorilor sau brokerilor de asigurare;

c) ia măsurile necesare pentru ca activitatea de asigurare să fie gestionată cu respectarea normelor prudențiale specifice;

d) participă, ca membru, la asociațiile internaționale ale autorităților de supraveghere în asigurări și reprezintă România la conferințe și întâlniri internaționale referitoare la supravegherea în asigurări;

e) aprobă acționarii semnificativi și persoanele semnificative ale asiguratorului, în conformitate cu criteriile stabilite prin norme;

f) aprobă divizarea sau fuzionarea unui asigurator înregistrat în România;

g) aprobă transferul de portofoliu;

h) poate solicita prezentarea de informații și documente referitoare la activitatea de asigurare, atât de la asigurator, cât și de la orice altă persoană care are legătură cu activitatea acestora;

i) participă la elaborarea planului de conturi, a normelor și a metodelor contabile, după consultarea cu asociațiile profesionale ale operatorilor din asigurări;

j) îndeplinește alte atribuții prevăzute de lege.

Art.6.-(1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor nu poate dezvălui informații obținute în timpul exercitării atribuțiilor.

(2) Obligația de confidențialitate prevăzută la alin.(1) nu se aplică în cazul în care informația este dată:

a) cu acordul scris al asiguratorului implicat;

b) la solicitarea instanței judecătorești;

c) în interesul asiguraților.

Art.7.-(1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va prezenta Parlamentului, în termen de 6 luni de la expirarea fiecărui exercițiu financiar, un raport asupra pieței asigurărilor din România, precum și o informare privind activitățile desfășurate.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va edita și publica un raport informativ anual asupra pieței de asigurări, și asupra instituțiilor și organismelor acesteia, cu respectarea prevederilor art.6.

Art.8.-(1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor adoptă norme, în aplicarea prevederilor prezentei legi.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor emite decizii, prin care:

a) impune interdicții, acordă, suspendă sau retrage autorizații;

b) modifică sau revocă condiții, cerințe sau termenii impuși de aceasta prin actele sale;

c) aprobă divizarea sau fuzionarea asiguratorilor;

d) aprobă transferul de portofoliu de asigurări;

e) aprobă persoanele care vor examina activitatea de asigurări de viață;

f) aprobă acționarii semnificativi și persoanele semnificative ale asiguratorului;

g) aprobă componența Corpului experților în asigurări, care funcționează pe lângă Comisia de Supraveghere a Asigurărilor și avizează statutul acestuia;

h) stabilește salarizarea membrilor Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și a personalului său, cu respectarea dispozițiilor art.4;

i) dispune efectuarea acțiunilor de analiză, îndrumare și control la societățile din sfera de reglementare și supraveghere;

j) dă dispoziții privind prezentarea de documente, situații, informații și audieri;

k) constată și aplică sancțiuni operatorilor din domeniu pentru încălcarea prevederilor prezentei legi și a normelor și deciziilor de aplicare a acesteia.

(3) Avizele sunt acte prin care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor formulează răspunsuri oficiale la chestiuni privind activitatea de asigurare sau care au implicații asupra acesteia.

Art.9.-(1) Normele emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în conformitate cu atribuțiile din prezenta lege, se publică în Monitorul Oficial al României.

(2) Deciziile și avizele nu sunt supuse publicării, cu excepția celor prevăzute la art.8 alin.(2) lit.a)și d).

Art.10.- (1) Constituie venit la bugetul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor:

a) taxele și majorările prevăzute la art.13 și art.36;
b) veniturile provenind din donații, publicații și alte surse legale.

(2) Excedentul bugetului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor se reportează în anul următor.

CAPITOLUL III AUTORIZAREA ASIGURATORILOR

Art.11.-(1) Activitatea de asigurare în România poate fi exercitată numai de:

a) societăți pe acțiuni, societăți mutuale, filiale ale unor asiguratorii străini, constituite ca persoane juridice române, autorizate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor potrivit procedurii reglementate la art.12;

b) sucursale ale unor asiguratorii, persoane juridice străine, autorizate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, potrivit procedurii reglementate la art.12.

(2) Un asigurator nu poate fi înmatriculat la Registrul Comerțului fără autorizația prealabilă emisă de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art.12.-(1) Cererile pentru autorizarea constituirii și pentru autorizarea de funcționare vor fi adresate Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în forma și cu documentația prevăzute în norme.

(2) Dacă consideră necesar, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate solicita informații suplimentare sau poate să întreprindă investigații proprii ori cu sprijinul altor autorități competente sau să folosească informații din alte surse.

(3) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în termen de cel mult 4 luni de la înregistrarea cererii de autorizare, va decide asupra autorizării de constituire sau asupra respingerii cererii de autorizare.

(4) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate acorda autorizația prevăzută la alin.(3), dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) din studiul de fezabilitate prezentat rezultă că societatea va dispune de marja de solvabilitate legală;

b) capitalul social vărsat la o bancă comercială autorizată de Banca Națională a României sau, în cazul unei societăți mutuale, fondul de rezervă liber vărsat este în conformitate cu prevederile legale;

c) societatea prezintă un program de reasigurare satisfăcător pentru activitatea sa de asigurare sau justifică faptul că, în cazul său, nu este necesar un astfel de plan;

d) societatea prezintă calcule specifice pentru activitatea de asigurări de viață;

e) numele societății nu induce în eroare publicul;

f) societatea va desfășura numai activități în legătură cu activitatea de asigurare;

g) în cazul unui asigurator străin, dacă face dovada că, în țara în care este înregistrat, s-a constituit legal și desfășoară o activitate de asigurare similară cu cea pentru care solicită autorizarea în România, de cel puțin 5 ani.

(5) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va respinge cererea pentru autorizarea constituirii, dacă constată că:

a) documentația prezentată nu este întocmită în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare;

b) din documentația prezentată rezultă că:

- societatea nu va desfășura o activitate în conformitate cu prezenta lege;

- acționarii semnificativi și persoanele semnificative nu îndeplinesc criteriile stabilite prin norme;

c) din evaluarea studiului de fezabilitate sau din rapoartele anuale ale societății străine, după caz, rezultă că societatea nu poate asigura realizarea obiectivelor propuse în condiții compatibile cu regulile unei practici prudente, care să ofere asiguraților siguranța necesară;

d) există o formă de asociere prin care proprietatea acțiunilor, inclusiv proprietarul de fapt al acțiunilor este ascunsă Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor;

e) autorizarea contravine unui interes public.

(6) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va comunica solicitantului motivele respingerii cererii de autorizare.

(7) Împotriva respingerii cererii de autorizare solicitantul poate face plângere la Curtea de Apel, în termen de 30 de zile de la comunicarea deciziei Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, potrivit legii.

(8) Autorizarea constituirii nu garantează obținerea autorizației de a exercita o activitate de asigurare, ci indică doar permisiunea dată asociaților de a proceda la înmatricularea societății conform documentației de constituire și a dispozițiilor legale.

(9) În vederea luării unei decizii definitive de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în termen de 6 luni de la data eliberării autorizării de constituire, solicitantul va depune la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor documentele care atestă înmatricularea legală a societății.

(10) Modificarea totală sau parțială a studiului de fezabilitate inițial va determina o nouă analiză din partea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, putând atrage revocarea autorizării de constituire.

(11) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va decide cu privire la eliberarea autorizației de funcționare în cel mult 60 de zile de la data primirii documentelor prevăzute la alin.(9).

(12) În cazul eliberării autorizației de funcționare, începând de la data eliberării acesteia, asiguratorul va putea exercita o activitate de asigurare.

(13) Neacordarea autorizației de funcționare atrage, în mod automat, și revocarea autorizării de constituire.

(14) Dacă Comisia de Supraveghere a Asigurărilor refuză acordarea autorizației de a exercita o activitate de asigurare, atunci aceasta poate solicita instanței judecătorești dizolvarea formei de asociere a solicitantului.

(15) Împotriva neacordării autorizației de funcționare, solicitantul poate face plângere la Curtea de Apel în termen de 30 de zile de la comunicarea deciziei, potrivit legii.

(16) Prevederile prezentului articol se aplică, în mod corespunzător, și în cazul sucursalelor asiguratorilor străini.

Art.13.- (1) Un asigurator care solicită autorizarea conform prevederilor art.12 și art.44 achită, la depunerea cererii de autorizare, o taxă de autorizare de 75.000.000 lei. Quantumul taxei de autorizare se poate actualiza anual, prin decizie a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în funcție de indicele prețurilor comunicat de Comisia Națională de Statistică.

(2) În cazul respingerii cererii de autorizare, taxa de autorizare nu se restituie.

(3) Asiguratorul achită, din momentul acordării autorizației de funcționare, pe durata valabilității autorizației, o taxă de funcționare, stabilită anual de către comisie, de maximum 0,3% din primele brute încasate în perioada pentru care sunt datorate.

(4) Asiguratorii plătesc taxa de funcționare la termenul stabilit prin norme.

(5) Pentru nevirarea la termen a taxei de funcționare, prevăzute la alin.(3), Comisia va calcula majorări de întârziere, în conformitate cu reglementările în vigoare referitoare la sumele nevirate la termen la bugetul de stat.

Art.14.- (1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate retrage autorizația în cazul în care un asigurator autorizat nu a început să desfășoare activitatea de asigurare în termen de 12 luni de la data eliberării autorizației de funcționare sau dacă încetează să mai practice activitatea de asigurare o perioadă de 12 luni consecutiv.

(2) Împotriva deciziei de retragere a autorizației, în condițiile alin.(1) asiguratorul poate face plângere la Curtea de Apel, în termen de 30 de zile de la comunicare, potrivit legii.

Art.15.- Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va publica, cel puțin o dată pe an, în Monitorul Oficial al României, precum și într-o publicație de largă circulație, lista actualizată a asiguratorilor autorizați, precum și orice alte informații pe care le va considera necesare în aplicarea prezentei legi.

CAPITOLUL IV ACTIVITATEA ASIGURATORILOR

Art.16.-(1) Fiecare asigurator trebuie să mențină, cumulativ:

a) capitalul social vărsat sau în cazul unei societăți mutuale, fondul de rezervă liberă vărsat;

b) marja de solvabilitate.

(2) Capitalul social vărsat sau, după caz, fondul de rezervă liberă vărsat nu poate fi mai mic decât:

a) 7 miliarde lei pentru activitatea de asigurări generale, exceptând asigurările obligatorii;

b) 14 miliarde lei pentru activitatea de asigurări generale;

c) 10 miliarde lei pentru activitatea de asigurări de viață;

d) suma valorilor de la lit. a) și c) sau b) și c), după caz, în funcție de activitățile de asigurare desfășurate.

(3) Capitalul social vărsat și fondul de rezervă liberă vărsat, stabilite la alin.(2), se vor actualiza periodic, prin norme, de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(4) Capitalul social vărsat sau fondul de rezervă liberă vărsat, menționate la alin.(1) lit.a), trebuie să fie integral vărsat în formă bănească, numai la constituire.

(5) Marja de solvabilitate, ce reprezintă suma cu care valoarea activelor depășește valoarea obligațiilor, trebuie să fie mai mare decât valoarea stabilită prin norme.

(6) În calculul obligațiilor unui asigurator se iau în considerare atât obligațiile certe, cât și cele probabile a se concretiza în viitor.

(7) În vederea stabilirii marjei de solvabilitate, evaluarea activelor și a obligațiilor unui asigurator se efectuează conform normelor, care vor cuprinde și precizări asupra

categoriei activelor și datoriilor care nu vor fi luate în considerare sau vor fi considerate numai într-o anumită proporție.

Art.17.- (1) Acțiunile emise de asiguratori pot fi numai nominative.

(2) Orice formă de asociere, prin care proprietatea acțiunilor este ascunsă Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, este lovită de nulitate.

Art.18.- Valoarea minimă în natură a activelor, păstrate în România de către fiecare asigurator, avute în vedere la stabilirea marjei de solvabilitate, trebuie să îi permită acestuia să poată acoperi totalul obligațiilor sale în țară, în orice moment al exercitării activității de asigurare.

Art.19.- Asiguratorii pot investi sau fructifica capitalul social, rezervele de capital și rezervele tehnice, în bunuri mobiliare și imobiliare, precum: acțiuni, obligațiuni, alte titluri de participație, depozite bancare, clădiri destinate activității proprii sau închirierii.

Art.20.- (1) Asiguratorul trebuie să-și conducă activitatea, cu respectarea normelor prudențiale specifice conform practicilor în asigurări, și să prevadă:

a) organizarea și desfășurarea activității cu prudență și profesionalism, în concordanță cu natura și mărimea activității prestate;

b) încadrarea unui număr suficient de persoane care îndeplinesc condițiile de pregătire și competență profesională.

(2) Asiguratorul, pentru asigurările facultative practicate, trebuie să elaboreze:

a) propriile condiții de asigurare cu respectarea prevederilor legale referitoare la contractul de asigurare;

b) propriile clauze de asigurare, care pot modifica condițiile de asigurare, în funcție de opțiunea proprie sau cea a asiguratului;

c) propriile criterii de stabilire a primelor de asigurare;

d) propriile reglementări și instrucțiuni de constatare și lichidare a daunelor, în strictă concordanță cu prevederile din condițiile și clauzele de asigurare;

e) reglementări interne privind constituirea și menținerea rezervelor tehnice, în funcție de propriul sistem de evidență operativă, cu respectarea normelor emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(3) Asiguratorul are obligația:

a) să conducă evidența contabilă și operativă, care să permită:

- întocmirea rapoartelor cerute de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

- analiza rezultatelor tehnice pe clase de asigurări, în scopul de a stabili dacă activitatea sa în ansamblu este rentabilă;

b) să supravegheze activitatea unităților din subordine și a agenților săi, astfel încât să nu fie periclitată activitatea de asigurare desfășurată de asigurator;

c) să își organizeze procedurile de control intern, astfel încât să îndeplinească prevederile legale.

Art.21.- (1) Asiguratorul, care exercită o activitate de asigurări generale, are obligația să constituie și să mențină următoarele rezerve tehnice:

a) *rezerva de prime*: se calculează lunar, prin însumarea cotelor părți din primele nete subscrise, aferente perioadelor neexpirate ale contractelor de asigurare, astfel încât diferența dintre volumul primelor nete subscrise și această rezervă să reflecte primele nete alocate părții, din riscurile expirate la data calculării;

b) *rezerva de daune*: se creează și se actualizează lunar, în baza estimărilor pentru avizările de daune primite de asigurator, astfel încât fondul creat să fie suficient pentru acoperirea plății acestor daune;

c) *rezerva de daune neavizate*: se creează și se ajustează cel puțin la încheierea exercițiului financiar, dacă reglementările interne ale asiguratorului nu prevăd altfel, în baza estimărilor acestuia, a datelor statistice sau a calculelor actuariale, pentru daunele întâmplare, dar neavizate;

d) *rezerva de catastrofă*: se creează prin aplicarea lunară a unui procent de minimum 5% asupra volumului de prime brute subscrise, aferente contractelor care acoperă riscuri catastrofale, până când fondul de rezervă atinge cel puțin nivelul reținerii proprii sau 10% din acumularea răspunderilor asumate prin contractele ce acoperă riscuri catastrofale; această rezervă este destinată acoperirii despăgubirilor aferente daunelor de natură catastrofală;

e) *rezerva pentru riscuri neexpirate*: se calculează pe baza estimării daunelor ce vor apărea după închiderea exercițiului financiar, aferente contractelor de asigurare încheiate înainte de acea dată, în măsura în care valoarea estimată a acestora depășește suma dintre rezerva de prime și primele care urmează a se mai încasa la aceste contracte;

f) *rezerva de egalizare*: se creează în anii cu rezultate tehnice favorabile pentru constituirea surselor de acoperire a daunelor în anii în care rezultatele tehnice vor fi nefavorabile.

(2) În calculul rezervelor de la alin.(1) lit.b) – f) se includ sumele estimate pentru daune și costurile de lichidare a acestora, după deducerea părții ce urmează a fi recuperată de la reasiguratori.

(3) Asiguratorul, care exercită o activitate de asigurări de viață, are obligația, cu respectarea art.28, să constituie și să mențină rezerve tehnice, numite în continuare rezerve matematice, pentru fondul asigurărilor de viață.

(4) Mărimea rezervelor tehnice, constituite și menținute conform alin.(1) și alin.(3), nu poate fi mai mică decât mărimea obținută prin calculul acestor rezerve, potrivit metodologiei stabilite prin norme.

(5) Sumele transferate rezervelor tehnice, constituite și menținute în condițiile acestui articol, reprezintă obligații ale asiguratorului și se deduc din veniturile acestuia pentru determinarea profitului.

(6) În cazurile în care contractul de asigurare prevede încasarea primelor și plata despăgubirilor în valută, rezervele tehnice aferente se pot constitui și menține în valută.

(7) Alte categorii de rezerve tehnice pot fi stabilite prin norme, iar prevederile acestui articol se aplică și acestor categorii.

Art.22.- Categoriile de active admise să reprezinte rezervele tehnice ale asiguratorului, regulile de dispersare a plasamentelor, precum și coeficientul de lichiditate se stabilesc prin norme, la elaborarea cărora se va ține seama de categoriile și clasele de asigurări practicate.

Art.23.- (1) Un asigurator poate realiza, pe baza unui acord, un transfer de portofoliu de asigurări, prin care o parte sau întreaga activitate de asigurări este transferată altui asigurator.

(2) Transferul va cuprinde transferul de datorii, drepturi, obligații sau proprietăți.

(3) Transferul nu este valabil fără aprobarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Art.24.- Asiguratorul este obligat să depună la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în termen de 4 luni de la încheierea anului financiar, bilanțul contabil și contul de profit și pierderi, însoțite de raportul cenzorilor, precum și rapoartele financiare a căror formă, conținut, informații, detalii și certificări sunt stabilite prin norme.

Art.25.- (1) Asiguratorii se pot asocia în uniuni profesionale, care să le reprezinte interesele colective față de autoritățile publice, să studieze probleme de interes comun, să promoveze cooperarea, să informeze membrii asociației și publicul și să organizeze serviciile de interes comun; de asemenea, pot adera la uniuni internaționale de profil, cu respectarea obligațiilor ce decurg din actele constitutive ale acestora.

(2) Asiguratorii pot încheia înțelegeri referitoare la coasigurare, pool-uri și alte forme de cooperare specifice, în vederea asigurării sau reasigurării unor riscuri.

(3) Asiguratorii, emitenți de documente internaționale de asigurare *Carte Verde*, vor constitui Biroul Român *Carte Verde* în conformitate cu prevederile Convenției Internaționale *Carte Verde*, cu avizul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

CAPITOLUL V ACTIVITATEA DE ASIGURĂRI DE VIAȚĂ

Art.26.- Asiguratorul, care exercită o activitate de asigurări de viață, este obligat:

- a) să țină conturi distincte pentru asigurările de viață;
- b) să înregistreze toate veniturile și cheltuielile aferente asigurărilor de viață în conturi separate, care să constituie și să aparțină unui fond de asigurare distinct, numit în prezenta lege *fondul asigurărilor de viață*;
- c) să asigure conducerea contabilității fondului asigurărilor de viață, pentru identificarea operativă a activelor și a obligațiilor aferente acestuia.

Art.27.- (1) Administrarea asigurărilor de viață și a fondului asigurărilor de viață aferent, inclusiv investirea și evaluarea activelor, calculul rezervelor matematice se vor efectua potrivit reglementărilor stabilite prin norme.

(2) Asiguratorul, care exercită o activitate de asigurări de viață, este obligat:

a) să inițieze examinarea activității de asigurare de viață, constând din calcularea, conform principiilor fundamentale și general acceptate ale calculului actuarial, a obligațiilor aferente fondului asigurărilor de viață și a rezervelor matematice necesare, precum și o apreciere asupra concordanței dintre fondul asigurărilor de viață și activele aferente; examinarea se efectuează la fiecare 12 luni sau la intervale mai scurte, dacă Comisia de Supraveghere a Asigurărilor consideră necesar, de persoane propuse de asigurator, care au o calificare adecvată pentru aceasta și care sunt aprobate în acest sens de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

b) să redacteze un raport asupra rezultatelor examinărilor de la lit.a), numit în prezenta lege *raport asupra asigurărilor de viață*, raport a cărui formă, conținut al informațiilor, documentelor și detaliilor suplimentare, precum și mod de certificare sunt stabilite prin norme;

c) să depună la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor o copie a raportului asupra asigurărilor de viață, într-un interval de 4 luni de la data la care s-a făcut examinarea, sau într-un interval mai mare, dacă termenul a fost aprobat în scris de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în urma unei solicitări scrise și temeinic motivate, primite de la asigurator;

d) să furnizeze informațiile, documentele și detaliile suplimentare, în forma pe care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor o consideră necesară pentru evaluarea fondului asigurărilor de viață și a situației financiare a acestuia, după depunerea raportului asupra asigurărilor de viață la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art.28.- (1) În condițiile art.32, activele aferente fondului asigurărilor de viață vor garanta siguranța absolută a asiguraților, care au contracte de asigurări de viață, și vor fi folosite numai în raport cu obligațiile aferente fondului asigurărilor de viață.

(2) Este interzisă crearea de sarcini – gaj sau ipotecă – asupra oricărui activ ce aparține fondului asigurărilor de viață, în măsura în care contravine alineatului precedent.

(3) Asiguratorul poate să schimbe, la un preț de piață rezonabil, unele active aparținând fondului asigurărilor de viață cu alte active care îi aparțin, precum și să utilizeze activele aferente fondului asigurărilor de viață în alte scopuri decât cele prevăzute la alin.(1), dacă dovedește, în scris, Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor că valoarea activelor utilizate depășește valoarea totală a obligațiilor aferente fondului asigurărilor de viață.

CAPITOLUL VI

REDRESAREA, REORGANIZAREA ȘI LICHIDAREA ASIGURATORILOR

Art.29.- Dacă în urma analizei rapoartelor financiare și a controalelor efectuate unui asigurator, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor constată că acesta, ca urmare a nerespectării prezentei legi, pune în pericol onorarea obligațiilor asumate față de asigurați, Comisia de

Supraveghere a Asigurărilor solicită Consiliului de administrație al asiguratorului întocmirea și aplicarea unui plan de redresare financiară, care să prevadă, în principal:

- a) limitarea volumului de prime brute sau nete subscrise pe o anumită perioadă, astfel încât acestea să nu depășească anumite valori;
- b) interzicerea vânzării sau reînnoirii contractelor de asigurare de un anumit tip;
- c) interzicerea efectuării anumitor investiții;
- d) majorarea capitalului social vărsat sau a fondului de rezervă liberă vărsat;
- e) orice măsuri pe care le consideră necesare, în vederea redresării.

Art.30.- (1) În cazul în care constată că măsurile de la art.29 nu au dat rezultate, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate, în vederea prevenirii insolvabilității unui asigurator, să solicite Curții de Apel București numirea unui administrator special pentru acel asigurator.

(2) Dacă Curtea de Apel București constată că asiguratorul nu își poate îndeplini obligațiile de plată sau că activitățile sale nu sunt gestionate cu respectarea normelor prudențiale specifice, atunci poate dispune ca afacerile și bunurile asiguratorului să fie administrate de un administrator special.

(3) Curtea de Apel București se va pronunța, în mod obligatoriu, în termen de cel mult 7 zile de la solicitare.

(4) Decizia Curții de Apel este definitivă, iar citarea părților nu este obligatorie.

(5) Sarcinile, răspunderile, limitele împuternicirii și salariul administratorului special, precum și orice alte probleme legate direct sau indirect de prevederile prezentului articol vor fi reglementate prin norme.

(6) După numirea unui administrator special în condițiile prezentei legi:

- a) toate atribuțiile legale ale acționarilor semnificativi și ale persoanelor semnificative ale asiguratorului vor fi suspendate și vor fi transferate administratorului special, pe durata numirii sale;

b) atribuțiile, îndatoririle și responsabilitățile acționarilor semnificativi și persoanelor semnificative ale asiguratorului, după aplicarea prevederilor alin.(6) lit.a), se stabilesc prin norme.

(7) Pe perioada numirii administratorului special se suspendă dreptul de vot în privința numirii și revocării administratorilor și dreptul la dividende al acționarilor, activitatea consiliului de administrație și a cenzorilor, precum și dreptul la remunerație al Consiliului de administrație și al cenzorilor.

(8) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va solicita Curții de Apel București revocarea dispoziției date în condițiile alin.(2), iar aceasta poate revoca dispoziția, dacă constată că măsura nu mai este necesară.

Art.31.- (1) Un asigurator intră în lichidare în urma deciziei instanței judecătorești luate în baza legislației din România cu privire la faliment.

(2) Sesizarea instanței judecătorești de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor se face în cazul constatării insolvabilității asiguratorului. Insolvabilitatea asiguratorului se stabilește pe baza normelor și reglementărilor Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Art.32.- (1) În cazul în care, în urma unei hotărâri judecătorești, un asigurator intră în procedura de lichidare, asigurații acestuia beneficiază de prioritate asupra activelor asiguratorului și au întâietate față de toți ceilalți creditori ai asiguratorului, imediat după plata cheltuielilor de lichidare și în condițiile alin.(2).

(2) În cazul lichidării unui asigurator, care înainte de lichidare exercita sau a fost autorizat să exercite o activitate de asigurare de viață, activele ce reprezintă fondul asigurărilor de viață vor fi folosite numai pentru achitarea obligațiilor față de asigurații care au polițe de asigurare de viață.

CAPITOLUL VII INTERMEDIARII ÎN ASIGURĂRI

Art.33.- (1) În condițiile prezentei legi, intermediarii în asigurări sunt *agenții de asigurare* și *brokerii de asigurare*.

(2) Asiguratorii nu pot exercita activități de asigurare prin brokeri neautorizați.

Art.34.-(1) O persoană poate desfășura o activitate ca agent de asigurare dacă deține o autorizație valabilă în scris, din partea unui asigurator – numită în prezenta lege *contract de agent* -, pentru a acționa în numele acestuia.

(2) Agenții de asigurare, persoane fizice, au dreptul să se înregistreze la Camera de muncă, în raza căreia domiciliază, pentru a li se calcula vechimea în muncă și pentru a achita taxele necesare în vederea constituirii fondurilor de pensii și de asigurări sociale.

(3) Un agent de asigurare nu poate intermedia aceleași clase de asigurări decât pentru un singur asigurator.

(4) Dacă un asigurat a încheiat o asigurare printr-un agent de asigurare, atunci asiguratorul, în numele căruia acționează agentul, este răspunzător față de asigurat pentru toate actele sau omisiunile agentului de asigurare.

Art.35.- (1) O persoană juridică poate desfășura o activitate de broker de asigurare, dacă are o autorizație de funcționare din partea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va decide cu privire la eliberarea autorizației de funcționare în cel mult 30 de zile de la data primirii documentelor din care să rezulte că va respecta prevederile alin.(5) lit.a)-d).

(3) În vederea obținerii autorizației de funcționare, solicitantul va prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor documente din care să rezulte că va respecta prevederile alin.(5) lit.a) – d).

(4) Un broker de asigurare nu poate fi înmatriculat la Registrul comerțului fără autorizația de funcționare emisă de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, conform prevederilor prezentei legi.

(5) Orice broker de asigurare trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) să fie persoană juridică;
- b) să aibă un capital social vărsat în formă bănească, a cărui valoare nu poate fi mai mică de 150 milioane lei; această valoare va fi actualizată prin norme, de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;
- c) să aibă în vigoare un contract de asigurare de răspundere civilă profesională, în concordanță cu cerințele prevăzute de norme;
- d) să aibă ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare;
- e) să păstreze și să pună la dispoziția Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, la cerere, registrele și înregistrările contabile care să evidențieze și să explice operațiunile efectuate în timpul desfășurării activității, incluzând informații asupra contractelor de asigurare încheiate și asupra înțelegerilor cu asiguratorii;
- f) să se conformeze solicitărilor Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor în ceea ce privește raportările, precum și activitățile pe care le desfășoară, așa cum vor fi stabilite prin norme.

(6) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor refuză o cerere de autorizare pentru un broker de asigurare, dacă constată că:

- a) acționarul semnificativ și persoana semnificativă a solicitantului are cazier judiciar;
- b) conducătorul executiv nu îndeplinește condițiile de pregătire și experiență pentru a deține această poziție, în conformitate cu normele elaborate de comisie;
- c) numele solicitantului induce în eroare publicul;
- d) solicitantul nu respectă condițiile prevăzute la alin.(5).

(7) Autorizația acordată unui broker de asigurare poate fi retrasă de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în cazul în care:

a) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor constată că brokerul de asigurare se află în una din situațiile prevăzute la alin.(6);

b) brokerul nu a achitat taxele pentru brokerii de asigurare, prevăzute la art.36.

(8) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va publica, cel puțin o dată pe an, în Monitorul Oficial al României, precum și într-o publicație de largă circulație, lista actualizată a brokerilor de asigurare autorizați, și orice alte informații pe care le va considera necesare, în aplicarea prezentei legi.

(9) Un broker de asigurare nu poate fi acționar semnificativ sau persoana semnificativă a unui asigurator. Un asigurator nu poate fi acționar sau administrator al unui broker de asigurare.

(10) Brokerii de asigurări, sub condiția împuternicirii primite din partea asiguratorilor, sunt îndreptățiți să colecteze primele în numele acestora și să emită documente de asigurare.

(11) Brokerii de asigurări se pot asocia în uniuni profesionale și pot adera la uniuni internaționale de profil, cu respectarea obligațiilor ce decurg din actele constitutive ale acestora.

Art.36.- (1) Un broker de asigurare, care solicită autorizarea conform art.35, achită la depunerea cererii de autorizare o taxă de autorizare de 30.000.000 lei; cuantumul taxelor de autorizare se actualizează periodic prin decizie a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în funcție de indicele prețurilor comunicat de Comisia Națională de Statistică.

(2) În cazul respingerii cererii de autorizare, taxa de autorizare nu se restituie.

(3) Brokerii de asigurări achită, din momentul acordării autorizației de funcționare, pe durata valabilității autorizației, o taxă de funcționare stabilită anual de Comisie de maximum 0,3% din comisioanele încasate în perioada pentru care sunt datorate.

(4) Brokerii de asigurări achită taxa de funcționare la termenul stabilit prin norme.

(5) Pentru nevirarea la termen a taxei de funcționare prevăzută la alin.(3), se calculează majorări de întârziere, în conformitate cu reglementările în vigoare referitoare la sumele nevirate la termen la bugetul de stat.

CAPITOLUL VIII RĂSPUNDERI ȘI SANCTIUNI

Art.37.-Nici o faptă sau omisiune a asiguratorului sau a agentului său, constând în încălcarea oricărei prevederi a prezentei legi, a legii contractului de asigurare, a condițiilor sau primelor de asigurare, precum și a altor elemente privind încheierea contractului de asigurare nu pot fi invocate de către asigurator pentru anularea unui contract de asigurare.

Art.38.-(1) Activitatea de publicitate sau de reclamă nu va putea fi folosită de către sau în numele unui asigurator sau intermediar în asigurări dacă, direct sau indirect, induce în eroare sau poate induce în eroare, ori ascunde, sau prezintă denaturat adevărul față de asigurați sau potențialii asigurați, în ceea ce privește activele asiguratorului, structura sa organizatorică, situația financiară, vechimea, poziția pe piața asigurărilor, condițiile de asigurare sau orice alt aspect relevant.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va solicita asiguratorului încetarea acestor practici, sub sancțiunea suspendării autorizației.

Art.39.-(1) Încălcarea dispozițiilor prezentei legi și a normelor adoptate în aplicarea acesteia se constată de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor și se sancționează de Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) Constituie contravenții dacă potrivit condițiilor în care au fost săvârșite nu constituie infracțiuni potrivit legii penale, nerespectarea următoarelor prevederi:

a) păstrarea activelor în România, conform prevederilor art.18;

b) conducerea activității, conform prevederilor art.20;

c) aprobarea prealabilă a acționarilor semnificativi și a persoanelor semnificative ale asiguratorului, conform prevederilor art.5 lit.e);

d) ținerea evidențelor și transmiterea rapoartelor de către asiguratorii și brokeri de asigurare, în condițiile prevăzute de lege sau de normele adoptate în aplicarea acesteia;

e) menținerea capitalului minim și a marjei de solvabilitate conform prevederilor art.16 și ale art.35;

f) constituirea și menținerea rezervelor tehnice, conform prevederilor art.21;

g) acoperirea rezervelor tehnice prin categoriile de active admisibile, conform prevederilor art.22;

h) transferul de portofoliu, conform prevederilor art.23;

i) fondul asigurărilor de viață și administrarea acestuia, conform prevederilor art.26 și ale art.27;

j) protejarea intereselor asiguraților care au polițe de asigurări de viață, conform prevederilor art.28;

k) activitatea agenților de asigurare, conform prevederilor art.34 alin.(3);

l) activitatea brokerilor de asigurare, conform prevederilor art.35 alin.(5) lit.d), e), f) și alin.(9);

m) reclama și publicitatea prevăzute la art.38 alin.(1).

(3) Săvârșirea cu intenție sau din culpă, prin comisiune sau omisiune, a vreuneia din faptele prevăzute la alin.(2) se sancționează cu:

a) avertisment scris;

b) limitarea operațiunilor;

c) amendă aplicabilă: asiguratorilor, de la 5.000.000 lei la 50.000.000 lei; brokerilor de asigurare, de la 1.000.000 lei la 5.000.000 lei; administratorilor, directorilor, directorilor executivi sau cenzorilor, între 1-6 salarii medii pe societate, din luna precedentă, la data constatării faptei;

d) interzicerea temporară sau definitivă pentru asiguratori, a exercitării activității de asigurare pentru una sau mai multe categorii de asigurări, iar pentru brokerii de asigurare, interzicerea temporară sau definitivă a activității definite la art.2 pct.6);

e) retragerea autorizației.

(4) Sancțiunea amenzii poate fi aplicată cumulativ cu oricare din sancțiunile prevăzute la alin.(3) lit.d) și e).

(5) Decizia de sancționare este semnată de președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și își produce efectele la data comunicării sale persoanei sancționate.

(6) La individualizarea sancțiunii se va ține seama de circumstanțele personale și reale ale săvârșirii faptei și de conduita făptuitorului.

(7) În cazul constatării săvârșirii a două sau mai multe contravenții, se aplică amenda prevăzută pentru contravenția cea mai gravă.

(8) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei desfășurarea activității de asigurare conform prevederilor art.2 pct.1) în sau din România, săvârșită de orice persoană fără autorizarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(9) Cuantumul amenzilor stabilite prin prezenta lege se actualizează periodic, prin decizii ale Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în funcție de indicele prețurilor comunicat de Comisia Națională de Statistică.

(10) Amenzile stabilite prin această lege și aplicate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor se fac venituri la bugetul de stat.

(11) Prevederile prezentei legi se completează cu prevederile Legii nr.32/1968 privind constatarea și sancționarea contravențiilor, în măsura în care acestea nu contravin prevederilor prezentei legi.

Art.40.- (1) Împotriva deciziilor adoptate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în conformitate cu art.8 alin.(2), persoana implicată poate face plângere la Curtea de Apel în termen de 30 de zile de la comunicarea deciziei, potrivit legii.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsurile dispuse de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(3) Soluționarea plângerii se face cu precădere și de urgență.

Art.41.- Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate oricând să decidă modificarea sau revocarea oricăror măsuri dispuse, dacă constată că acestea nu mai sunt necesare.

CAPITOLUL IX DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Art.42.-(1) În toate problemele privind reglementarea activității de asigurare și reasigurare se aplică prevederile prezentei legi.

(2) Orice dispoziții referitoare la asigurări și reasigurări, stabilite prin legi speciale, sunt administrate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(3) În caz de conflict între dispozițiile prezentei legi și prevederile conținute în alte acte normative se aplică prevederile prezentei legi.

(4) Pentru situațiile nereglementate în prezenta lege, aceasta se completează cu legislația comercială, civilă, a investițiilor străine și contravențională, după caz.

Art.43.- (1) Sunt scutite de impozite și taxe:

a) primele de asigurare și reasigurare, precum și comisioanele aferente acestora;

b) despăgubirile, sumele asigurate și orice alte drepturi ce se acordă asiguraților, beneficiarilor sau terțelor persoane păgubite, din asigurările de orice fel;

c) transferurile de valori ale plasamentelor și transferurile de portofolii de asigurări, intervenite între asiguratori, din patrimoniul societății cedente în patrimoniul celei cesionare, inclusiv ca urmare a divizării, fuzionării, lichidării sau a oricăror forme de reorganizare internă a societății de asigurare;

d) contribuțiile plătite de asiguratori și brokerii de asigurare la uniunile profesionale de profil.

(2) Primele de asigurare și reasigurare sunt cheltuieli deductibile fiscal.

Art.44.- (1) Asiguratorul sau brokerul de asigurări care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, era autorizat să desfășoare activități în domeniul asigurărilor, în condițiile legislației abrogate prin această lege, este autorizat să-și continue activitatea pentru următoarele 12 luni, termen în care se va conforma cu reglementările prezentei legi.

(2) Asiguratorii care își încetează activitatea, ca urmare a aplicării prevederilor prezentei legi și nu au procedat la efectuarea transferului de portofoliu, în condițiile prevăzute la art.23, rămân răspunzători pentru obligațiile asumate.

(3) În termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, societățile mutuale care desfășoară o activitate de asigurare la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt obligate să solicite și obțină autorizarea Comisiei de Supraveghere a Asiguraților, în conformitate cu prevederile art.12.

(4) Prevederile art.13 și art.36 se aplică începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi.

(5) Până la aprobarea noului plan de conturi, specific activității de asigurare, la determinarea veniturilor asiguratorului vor fi luate în considerare primele efectiv încasate.

(6) În termen de cel mult 6 luni de la data intrării în vigoare a legii, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu avizul Ministerului Finanțelor, va elabora noul plan de conturi și metodologia contabilă specifică activității de asigurare.

(7) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în primul an de la înființare, pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere, dotare și funcționare, va apela, cu titlu de împrumut rambursabil, la disponibilul din fondul de protejare al asiguraților, constituit în baza art.60 din Legea nr.136/1995 privind asigurările și reasigurările în România; împrumutul se va rambursa pe măsura obținerii surselor de finanțare, constituite conform prevederilor prezentei legi.

Art.45.- (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, se constituie Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) Membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor vor fi numiți în termen de 60 de zile de la publicarea legii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Cu data numirii membrilor Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, Oficiul de supraveghere a activității de asigurare și reasigurare din Ministerul Finanțelor, înființat prin Hotărârea Guvernului nr.574/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.182 din 23 august 1991, își încetează activitatea.

(4) Atribuțiile Oficiului de supraveghere a activității de asigurare și reasigurare din Ministerul Finanțelor, competențele legale ale Ministerului Finanțelor, precum și ale Guvernului României, așa cum sunt prevăzute, la intrarea în vigoare a prezentei legi, în art.5, 7, 53, 60, 65 și 67 din Legea nr.136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.303 din 30 decembrie 1995, se preiau de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(5) Salariații Oficiului de supraveghere a activității de asigurare și reasigurare din Ministerul Finanțelor se transferă, în interes de serviciu, la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, pe funcții similare.

Art.46.- La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: Legea nr.47/1991 privind constituirea, organizarea și funcționarea societăților comerciale din domeniul asigurărilor, modificată prin Ordonanța Guvernului nr.23/1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.151 din 19 iulie 1991; Legea nr.48/1998 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr.27/1997 pentru completarea Legii nr.136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, publicată în Monitorul Oficial al României nr.102 din 4 martie 1998; Hotărârea Guvernului nr.574/1991 privind atribuțiile Oficiului de supraveghere a activității de asigurare și reasigurare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.182 din 11 septembrie 1991, modificată prin Hotărârea Guvernului nr.789/1993 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr.574/1991, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi.

Art.47.- Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va adopta și va emite:

1. În termen de trei luni de la numirea membrilor Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, cel puțin normele privind:

- a) clasele de asigurări care pot fi practicate;
- b) informațiile și documentația cerute de procedura de autorizare;
- c) limita minimă a marjei de solvabilitate, precum și metodologia de calcul a acesteia;
- d) insolvabilitatea asiguratorului;
- e) condițiile privind administrarea fondului asigurărilor de viață, investițiile și evaluarea activelor, calculul rezervelor matematice, precum și orice alte aspecte referitoare la normele actuariale;
- f) categoriile de active admise să acopere rezervele tehnice ale asiguratorului, precum și regulile de dispersare a plasamentelor;
- g) elaborarea metodologiei de calcul și evidență a rezervelor tehnice minime, pentru activitatea de asigurări generale, în condițiile prezentei legi.

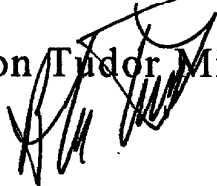
2. În termen de șase luni de la numirea membrilor Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, normele privind:

- a) actualizarea limitelor minime pentru:
 - capitalul social vărsat al societăților de asigurare, asigurare-reasigurare și reasigurare;
 - capitalul social vărsat de brokerii de asigurare;
 - fondul de rezervă liberă vărsat al unui asigurator, constituit sub formă de societate mutuală;
- b) actualizarea taxelor de autorizare și stabilirea termenelor de plată a taxelor de funcționare prevăzute de prezenta lege;
- c) informațiile, documentele și certificatele necesare întocmirii rapoartelor prevăzute de prezenta lege;
- d) forma și conținutul rapoartelor financiare, inclusiv ale raportului privind asigurările de viață;
- e) alte categorii de rezerve tehnice decât cele prevăzute la art.21 alin.(1);
- f) informațiile pe care trebuie să le conțină rapoartele brokerilor de asigurări, aspectele referitoare la comportarea și managementul afacerilor acestora, limita minimă a asigurării de răspundere civilă profesională, precum și operațiunile care pot fi efectuate;
- g) organizarea, funcționarea și atribuțiile Corpului experților în asigurări;
- h) categoriile de asigurări exceptate de la prezenta lege, în condițiile și termenii stabiliți de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;
- i) responsabilitățile, competențele, condițiile și orice alte aspecte referitoare la administratorul special, precum și atribuțiile acționarilor semnificativi și ale persoanelor semnificative ale asiguratorului, după numirea acestuia;
- j) criteriile pentru aprobarea prealabilă a acționarilor semnificativi și a persoanelor semnificative;
- k) aplicarea legii în domeniul asigurărilor obligatorii;
- l) regimul confidențialității informațiilor;
- m) transferul de portofoliu.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaţilor în şedinţa din 7 martie 2000, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (1) din Constituţia României.

p. PREŞEDINTELE CAMEREI DEPUTAŢILOR

Miron Tudor Mitrea

Această lege a fost adoptată de Senat în şedinţa din 6 martie 2000, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (1) din Constituţia României.

PREŞEDINTELE SENATULUI

Mircea Ionescu-Quintus

Mircea Ionescu-Quintus

Bucureşti, 3 aprilie 2000

Nr. 32